

Lov pod Pálavou

Krajina pod Pálavou je v našich myslích dnes jasně definována novomlýnskými nádržemi. Rozlehlá vodní plocha nahradila v 70. letech minulého století soustavu lužních lesů, která byla po staletí využívána někdejšími majiteli mikulovského panství, knížecím rodem Dietrichsteinů, jako krajina lovecká. Tento příběh je připomínkou doby, v níž krajina pod pálavskými vrchy skýtala možnost uspokojení potřeb náruživých lovců z řad vysoké aristokracie, poskytovala svému hospodáři možnost náležité sebereprezentace i místo tradičně netradičního setkávání.

Píše se rok 1837 a kníže František Josef Dietrichstein (1767-1854) dává pokyn mikulovskému správnímu úřadu, aby v záležitosti uspořádání lovu na vysokou zvěř na mikulovském panství, obdrželi-li takovou žádost se vznešeným přáním, kdykoliv vyhověl.

„Nemůžeme Vaši Jasnosti popsat, jakou radost Jeho císařská Výsost z tohoto lovu projevila, zejména když sama ulovila kus, který na místě zůstal mrtvý“, uvádí zpráva lesního správce, který knížete Dietrichsteina informoval o uskutečněném lovu vysoké zvěře za přítomnosti Jeho císařské Výsosti arcivévody Karla Ferdinanda Rakousko-Těšínského (1818-1874).

Císařským doprovodem a součástí lovecké společnosti byli baron Staswitz, nejvyšší hofmistr Jeho císařské Výsosti, hrabě Stollberg, císařsko-královský okresní hejtman, baron Neugebauer, císařsko-královský podplukovník, doktor Brutmann s přítelem, okresní komisař Rothkugel, Jeho Excellence guvernér hrabě Ugarte a Jeho Excellence polní zbrojmistr a velící generál pro Moravu a Slezsko hrabě Mazuchelli, přičemž poslední dva jmenování byli hlavními iniciátory konání lovu.

„Také Jeho Excellence pan guvernér a pan hrabě Stollberg, ačkoli nepatří mezi nejzkušenější střelce, ulovili každý po jednom kusu, a všichni vznešení hosté byli potěšeni. Bylo uloveno 7 kusů vysoké zvěře, přičemž však, jako obvykle, došlo ke stům a více neúspěšným výstřelům.“

Lesní správa měla k potěše všech zúčastněných obvykle za úkol zajistit i občerstvení. Zpráva tak pokračuje dál: *„ve spěchu byl v lese postaven stůl a několik lavic, které prostřel zámecký komorník.[...] ve tři hodiny byla kromě polévky naservírována řada studených pečených pokrmů, pečiva, cukrovinek, třešní, piva, vína a kávy.“* Péče o loveckou společnost zahrnovala i zajištění loveckého personálu, který se staral o hladký průběh celého lovu, *„služebnictvo bylo zároveň pohoštěno v lese a kočí na dvoře ve Strachotíně, kde stáli a kde jim bylo poskytnuto oves a seno“*. Zpráva dále informuje i o tom, že jeden kus vysoké zvěře byl odeslán do Brna pro císařsko-královský okresní personál k rozdělení *„což Vaše Jasnost [kníže Dietrichstein] již při dřívějších lovech milostivě nařídila.“*

Konání lovů pod Pálavou v prostoru dnešních novomlýnských nádrží a blízkého okolí bylo především v 19. století poměrně častou záležitostí, jak o tom ostatně informuje řada dalších dochovaných archivních svědectví. Označení tohoto prostoru loveckou krajinou však není záležitostí pouze tohoto věku. Typologie zdejší krajiny šla ruku v ruce s dietrichsteinským hospodařením na mikulovském panství již od prvopočátku působení rodu v tomto prostředí. Již ke sklonku 16.století v blízkosti Dolních Věstonic fungovala obora určená k chovu zvěře, konání lovů je zde doloženo na počátku století osmnáctého.

Zmíněný lov v létě roku 1837 se zúčastněným velmi líbil, neboť hned v září téhož roku se krajský guvernér hrabě Ugarte v doprovodu Jeho Výsosti Karla Ferdinanda chystali znovu na lov jelenů u Pouzdřan „*ačkoliv doba lovů jelenů již uplynula*“. [...] „*Jeho císařská Výsost mladý arcivévoda Karl a Jeho Excelence pan guvernér se při včerejším lovu [21.září] jelenů v Pouzdřanech bavili natolik dobře, že lov trval až do 6. hodiny. Vznešení pánové měli příležitost střílet poměrně často. Kdo může za to, že vždy minuli!*“ V úvahách byl i na druhý den zamýšlený lov koroptví u Strachotína. Snad by se i vznešeným lovcům dařilo tentokrát lépe. Z plánového přenocování na mikulovském zámku však nakonec sešlo a lovecká společnost zamířila téhož dne zpět do Brna, odkud do malebného prostředí lužních lesů pravidelně přijížděla.